

Landskap: Småland
 Härad: Kinnared
 Socken: Federslöv
 Uppteckningsår: 1938

Upptecknat av: Pihlsen Karlpen
 Adress: Timrågö. 21, Åkesta
 Berättat av: Erik Gustav Petersson
 Född år 1891 i Federslöv

Slättegille i Tullrofta Södergård
1890.

Levandesjuvärdige snickaren Gustav
 Petersson, Södergård, Tullrofta berättar:
 "Är attankuodranitti va ja mä på
 ett slättegille hos Petta i Särögården
 här i Tullrofta. Si folk hade slättra-
 gille på den tiden för att di skulle
 slappa ifrån en del kostnader. En fick
 slå en helö da, karanta utan betel-
 ning. En fick gille i stället. Då va
 rätt valia teställningos rätt om då
 va ansträngande å kuffta på mä-
 lien en helö da.

Den va inte stött med en i all-
målet, nå vi samlades i Sörregårn. Di
ble tre bara alla te må Fella själva
issa drängen. Di utå ord som inte ka-
de slipat liana hemma källan förut
fick lov å göra då, för skert mäs-
te då va, alla bet då inte i gräset.

Di skulle slå ångslättå i balet
Min ingan vi bjöte fick vi fastis
gå ing te matmoån å ha lik i oss.
Då va råjkaffe å grova kringlå
bakta utå kernmjöl. Di fick setta
i stora rommet måån vi ål å
drack. Kringlånå hade matmoån i
ett stött läfat, grädden va i en
spilekapp å en fick åsa kesse den
må en bäcke. Då va inte söfint

5463

(3)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Sam va då å nu få sien. Men då sma-
 kade lia gatt få då? J. ål minnsam
 rätt docktitt ässå fesk vi två supu
 brängving vad. Då va gatt må
 gōsk så på munkalen, oke ja se.
 Ja sen gesk vi ut i balst å slödd
 Då va rtt reckaus gäre egubliken.
 Då va ju rätt må sten uti ball
 den. Då gesk int å ha vecka lia
 sam häst, få då kam en int emel-
 len. Di fesk int va fälänge å rätt
 så bra sterna, så att di int va
 för bra. Då va ju då må att di lit-
 te gräset stå å magna länga på den liden
 an va di grä å nu å försstet nu så
 kao di ju int så mäen ångaslitta
 nu så så di ju igen så mäst i pränså

5463

(4)

Då gäre di inte förr, di hade fö se att
då inte gick ut se.

Ei slödde må liv ä klän i fle-
re timma, ä en bäfte ä ble rätt så
kalians salten te sist. Då ble ju
så rasans långa färmeddaa på
den tien, nå en ba oppe så tidigt
på manana. Men te sist så kam
bangamoran ut må mällanmäl te
ass. Fi feck va sin fjardel ä en hö-
lekaka ä på den va små ä ä sot.
Nån väte va då inte te precis, men
fetta hade ju flaskan må se så
att vi feck ass vassin. Redia sup-
kanota. Då va gott bägge delä
ä grant va då ju ä seta i skaggen
ä ett prä ä ta ing dädaringa.

5463

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Allt metes på då te ä breyna la-
na. Den som inte kanne hålla vasst
han feck lia på då alles förskroklit.
Lau feck ligga alla sina krafta
te ä ända så kinsok han inte mo.
Men då va konst må ä hålla sedif
vasst, ä då kanne verken alla
älla hålten. Rätt ja så hade ja att avä-
ät må då, en va ju inte så vanä be
ä breyna kanveta. Nå en hade hållet
på en stonn, så velle gärna sännan
ble som en flöktavinge, ä sen va
då min själ inte gik ä göra vasst
må den. Men lutan i Jannagan
hjälpte må i klamm, så då gick ju
rätt, så kalisus bra.

Asså va då då, att ja hadde nåt

5463

(6)

berätt i glä me åt alle medden
 skulle vi bli med i laget. Då skulle
 komma fruntimmer som skulle säga
 ikop näst i breså å blann di som
 skulle komma på en pranna gräbles
 sam ja tückle om. Jo hade direkt
 inte "pratad må nå" haft sällskap
 med henne) men vi hade i alla fall
 haft en del i kap.

Å så kom bangomaren se sist
 å talte om att då va medda. Salen
 brände kett, å då kändes sakk skönt
 å få legga ifrå se lier ett lukt
 vänn. Å medden den va god. Då va
 i mesten å juli måne, bangen hade
 satt sina "peleparä" (tidigpotatis) rätt
 så tidigt på vänn så di va alla re-

Skriv endast på denna sida!

 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV.

5463

(4)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Jadia. Bongomaran hade köbt en
stora grejsa ä då va gott som spöt-
tan ä bra må säjel fesk vi te må?
Då komma ja i häj. Då va ju slätt-
gille ä då fesk di ju laa i ställa te
att redit, då vida di intri velle
skänmas äjeren u se.

Ä nu va fruntimman komma
na, ä en sen, som va ang ä glae
Tutte att då lle bättä slänning må?
då samma. Gräblan som ja tökte
om va må. Ja komma ik redit
i häj va vi fesk ätte piron, dop-
pat ä säjlet, men va näru slego
sappa tökte ja att ja vell mennes.

Näru meddasilä va då intri. Mäns
fruntimman ästode opp, fesk vi

5463

(8)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

lära slipa liana, så att vi hade
saxst, när vi skulle bäja i slå
igen.

Di gick må till i last ätte
Medden. Di va glett i di va liest
jantana skrattade gull i di gjall
vi må. Di va granna må sina
bläs på kust gräbbarna på den
Teen. Nu tänkte ja att di si ut som
ärtaspåke, säckill, när di i hjälpat
blädda. Skalla som app i använda
tväskjet i strumpa så tanna, att
di knappt sejs. Men då ska vi inte
tala om nu, nu ska vi lala om slit-
fån. Si klände på så bra vi kun-
ne bland sterna i balit så att
te meraflendags så va di fadit.

5463

(9)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Mer aftonen fusk vi äta inget,
då kommo jo i kaffi. Då va smögäs
ast a råjkaffe. Så seyslitt fink
va då ju inte tå räknas för ka-
les alla gille. Men gott va då i
alla fall.

Så va då bara ett målobete
igen uti den. Då målobetet fusk
fi slå skrabbslätti. Då va säm-
ma slitti än den som väste uti
i balst. Då va i ett dänke uti
mat sjukheten. Då va rätt så
bräbrväst i sknit på ett då va
väl knappt att en haggarm kunne
ringla se fram där. Men si då va så
att di gulle di fusk lär i ta veta
på då Herren ja. Annas hade di

fett svälta ihäl.

I salakoällningen löstade vi
skrabbaslättan må. Då hade vi ett
en på länga i ansträngande så,
men då va i alla fall så att då lek-
te i benen i en i alla fall. I ibland
di ange, som va må så döddades
då om, att då skulle bli dans på
loven ättat. I då brukade då jäfs-
då mästa va.

Vi gick gå ing på slottet nu
ärligt, som nu arbetet för daen va slut.
Då va nicea slegs onöjesmet fast,
må ett par tre supor vaa te då i
sen kam sis greysgräten fram. Den
kam fram i en replitt stora spile-
kapp alla grätakapp, som då kallades

5463

(11)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

på den Tien. Den ställdes på mitten
å baät, ett dygkitt stoat slaj
baa. Å sen sta da ett läfat mä-
mjälk va man om. På baät da
bar å su skalle setta lä su trä-
ske. Vi satte oss inte, fi fick Taj
i va sin ske, sen på ta vi alla
grät i kappen å dagnade i läfa-
ten. Nu ja Tien skalle falk tocka,
att da skalle va aheggieniskt. Å
da kan väl häudo att da å ella
pältare sagt att da va, men ja
höde allri å näen som da å att
- Ja nu om ni vill ougdom
så fö ni gärna ta så en skäng
på loen ätte maten, så Pepper. Om
vi vill? ja, da kanu kan va så

5463

(12)

så såko på. Då skulle svängas så
att då ska kalia te.

Vi hade ju agnt ungdomen på
i Kellöfta å i Angolanna/Odenstas
de) att då va slittbragille hos Pittå
i Särögån. Å så vi kom ut åtte
fångnaden därings hos Maran, på
sta då en kår må på herå å
gråbbå å väntade utanfås. Fåja,
falk va glaa be å skånge se, då
sam me.

Det dröjde inte länge fören
dansen va i full gång. Jo kommä
i kår att då va Joakim Del från
Husaby, som spelade. Då va den sty-
vaste spelmann som fanns på via
brättå, han va från Husaby å ha-

5463

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

de gäll tvärts genom skajarna te be-
tafla. De va en doas skaji lala om
- den skulle ongdansen si nu jä-
tisen. De kängde di inte på varandra
som di göra nu, då si redit kemst
ut löcke ja. De va liv: att å gläs
så då va alldeles reyslitt.

Å nu tänkte vi att tisa geck
få besett på fäct. Å vi håll på
i då längsta. Å va då så att då kom
nåra abbalingar te oss, så small
då. Di hade inte nå vora gräbba
å göra ment vi. Men denna gången
vi va hos Pelli i Sörögån å dan-
sade ätte slöttrajillit kom då
inga. Å då va väl då, få en hade
bara luggst å slott denna dans.

5463

(14)

Vi kälde, som sagt sa, på i så långt
Må vi gick hem på om på, på kall-
da solen på i renna opp oss till-
lufta sjö, som inte va tappad i
på den tees utan ^{effulla} må vatten.
Då laktode gatt från oss slett
kå i allting va så graunt, så på
omskulan. Träffa va en ju fö-
stas, men då gjare ingenting bara
en hade varit. Å då hade vi på
i bänk. Så, på, ja på, på."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.